

Adam Bałabuch

"Siejba słowa, tom VII: Ku integralnej prawdzie : Homilie do środowiska akademickiego", Ignacy Dec, Wrocław 2002 : [recenzja]

Wrocławski Przegląd Teologiczny 10/2, 156-157

2002

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

należało wykryć i uznać ich funkcjonowanie w jego wielkim systemie ontologii. Bogusław Paż dokonał tego znakomicie”.

Opierając się na świadectwie tak kompetentnego recenzenta – myśliciela, należy skonstatować, że monografia Bogusława Pazia stanowi wielkie osiągnięcie i wzbogacenie polskiej myśli filozoficznej w dziedzinie badań nad filozofią Christiana Wolffa.

ks. Ignacy Dec

Ks. Ignacy Dec, *Siejba słowa*, tom VII: *Ku integralnej prawdzie. Homilie do środowiska akademickiego*, Wrocław 2002

„Blask prawdy jaśnieje we wszystkich dziełach Stwórcy, w szczególności zaś sposób w człowieku, stworzonym na obraz i podobieństwo Boga (por. Rdz 1,26): prawda oświeca rozum i kształtuje wolność człowieka, który w ten sposób prowadzony jest ku poznaniu i umiłowaniu Pana”. Tyimi słowami rozpoczyna Ojciec Święty Jan Paweł II encyklikę *Veritatis splendor*. Tej właśnie prawdzie, która oświeca rozum i kształtuje wolność człowieka poświęcił ks. prof. dr hab. Ignacy Dec, rektor Papieskiego Wydziału Teologicznego we Wrocławiu, siódmy już tom swoich homiletycznych rozważań w znanej serii *Siejba słowa*. Tom ten zatytułowany jest: *Ku integralnej prawdzie*, i został dedykowany społeczności akademickiej naszego miasta w 300-lecie Wydziału Teologicznego we Wrocławiu.

Niniejszy tom zawiera homilie, jakie wygłosił ks. Rektor do środowiska akademickiego. Są one zebrane w trzech częściach. Pierwsza z nich zawiera homilie wygłoszone do wrocławskiego środowiska naukowego. Mamy tutaj dwie grupy rozważań: homilie wygłoszone do pracowników nauki oraz homilie do całych społeczności akademickich.

Druga część homilii zawartych w siódmym tomie *Siejby słowa* to homilie wygłoszone do młodzieży akademickiej Papieskiego Wydziału Teologicznego we Wrocławiu. Jest to część najobszerniejsza i zawiera cztery działy: homilie do młodzieży studiów stacjonarnych, do słuchaczy studiów zaocznych, do absolwentów PWT i do słuchaczy Kolegiów oraz Studiów Podyplomowych.

W kolejnej, trzeciej części autor umieścił homilie okolicznościowe, wygłoszone do różnych gremiów kościelnych i świeckich, mających związek z nauką i kulturą. W czterech działach ks. I. Dec publikuje tutaj homilie do ludzi nauki i kultury, homilie do alumnów MWSD we Wrocławiu, homilie do słuchaczy Studium Społecznego Akcji Katolickiej oraz homilie do absolwentów PWT, którzy po ukończonych studiach spotykali się w murach wrocławskiej uczelni.

W homiliach umieszczonych w VII tomie *Siejby słowa* odbija się bardzo wyraźnie zatroskanie Ks. Rektora PWT we Wrocławiu o formację duchową członków kierowanej przez niego wspólnoty akademickiej. Czas przeżywany wspólnie podczas liturgii przed pełnią Prawdy, Dobra i Piękna, kiedy są prowadzone także rozważania na temat słowa Bożego, jest dla ks. I. Deca świadectwem, że w uczelni teologicznej nie tylko mówi się „o Bogu”, ale mówi się też „do Boga”.

Środowisko akademickie otrzymało w omawianej publikacji ogromny materiał ku refleksji nad prawdą. Odkrywanie prawdy to wyzwanie najbardziej godne człowieka, bo

związane z najwyższą sferą życia duchowego, z podstawową funkcją naszego intelektu. Życie w prawdzie i miłości to zadanie szczególnie istotne zwłaszcza dla człowieka nauki i kultury. Uważna lektura rozważań Ks. Rektora nie tylko pomaga w pełniejszym odkrywaniu i rozumieniu integralnej prawdy, ale także skłania, by służyć prawdzie, w sercu której znajduje się Ewangelia Jezusa Chrystusa.

ks. Adam Bałabuch

Osoba i realizm w filozofii, red. A. Maryniarczyk SDS, K. Stępień, Lublin 2002, ss. 311

Książka niniejsza zawiera materiały z III i IV Międzynarodowego Sympozjum Metafizycznego z cyklu *Zadania współczesnej metafizyki*, organizowanego corocznie przez Zakład Metafizyki Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego i Polskie Towarzystwo Tomasza z Akwinu, będące oddziałem *Societa Internazionale Tommaso d'Aquino* (SITA). Trzecie Sympozjum Metafizyczne na temat: *Osoba i sposoby jej spełniania się w kulturze*, odbyło się 14 grudnia 2000 roku. Było ono połączone z promocją pierwszego tomu *Powszechnej encyklopedii filozofii*. Czwarte Sympozjum natomiast miało miejsce 13 grudnia 2001. Podjęto na nim temat: *O realizm w uprawianiu filozofii*. Było ono zorganizowane z okazji jubileuszu 50-lecia pracy naukowo-dydaktycznej o. prof. dr. hab. Mieczysława Alberta Krapca.

Sygnalizowana publikacja posiada dwie główne części dokumentujące oba sympozja. Część pierwszą otwiera tekst ks. prof. dr. hab. Andrzeja Szostka, rektora KUL, wygłoszony na otwarciu Sympozjum. Drugi tekst pt. *Człowiek bytem osobowym*, pióra o. prof. dr. hab. Mieczysława A. Krapca, prezentuje najpierw główne tendencje antropologiczne w dziejach filozofii, wskazując na ich fragmentaryczność, aspektowość i niekiedy jednostronność. Następnie szkicuje wizję człowieka jako osoby, wypracowaną w systemie filozoficzno-teologicznym św. Tomasza z Akwinu, uznając ją spośród różnych teorii antropologicznych za najbardziej integralną koncepcję człowieka. Autorem następnego tekstu pt.: *Personalizm czy personalizmy?* jest ks. prof. dr. hab. Ignacy Dec. Autor podjął w nim próbę racjonalnego rozstrzygnięcia, jakiego typu personalizm godny jest w sensie podstawowym tego miana, innymi słowy, który z kierunków antropologicznych nazywanych personalizmami należy uznać za priorytetowy, najbardziej podstawowy, a które z kolei kierunki pretendujące do miana personalistycznych tak naprawdę nimi nie są albo zasługują jedynie na miano personalizmów niejako drugorzędnych. Artykuł ten ma charakter sprawozdawczo-porządkujący. Autor podzielił personalizmy na trzy grupy: personalizmy horyzontalne (antropocentryczne, najczęściej ateistyczne), personalizmy teistyczne (teocentryczne – pozatomistyczne) i personalizmy klasyczne o orientacji metafizycznej (w wersji francuskiej i polskiej). Kolejny artykuł zamieszczony w części pierwszej publikacji *Kultura maski czy kultura osoby*, autorstwa prof. dr. hab. Henryka Kieresia, ukazuje sens kultury rozumianej jako uprawa świata natury. Autor przypomina, że celem kultury jest człowiek, dlatego też pytanie o człowieka – podmiot, sprawcę i cel kultury – musi uchodzić za pytanie kluczowe w każdej kulturze. *Racjonalność i życie wewnętrzne: „siedliska osoby”* – to tytuł tekstu Vittorio Possentiego. Autor podkreśla, że racjonalność (duchowość) i życie wewnętrzne są nieodłącznymi cechami bytu osobowego. Cechy te zostały